

Ár 2011, föstudaginn 13. maí, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Áslaug Árnadóttir, formaður, Geir Arnar Marelsson, Jóhann Tómas Sigurðsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Guðlaug Brynja Ólafsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 2/2011**:

M
gegn
Fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 1. febrúar 2011 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 8. febrúar 2011, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust þann 17. mars 2011. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 22. mars 2011, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Ekki bárust athugasemdir frá sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 13. maí 2011.

II.

Málsatvik.

Þann 15. ágúst 2006 tók sóknaraðili íbúðalán hjá gamla F að fjárhæð 10.600.000 kr. Til tryggingar skilvísri og skaðlausri greiðslu skuldabréfsins veitti sóknaraðili gamla F veð í fasteign sinni að A á 4. veðrétti. Kemur fram á skuldabréfinu númerið Y.

Nafn gamla F breyttist síðar í F. Með ákvörðun Fjármálaeftirlitsins frá X var nánar tilgreindum eignum og skuldum gamla F ráðstafað til F. Samkvæmt 1. tölul. ákvörðunar FME tók F við öllum eignum gamla F, m.a. kröfuréttindum og fluttist umrætt námslokalán því yfir til varnaraðila.

Í september 2010 var lánið flutt á milli lánakerfa hjá bankanum og fékk það þá nýtt númer í tölvukerfum bankans, númerið Z

Þann 27. október 2010 sendi sóknaraðili varnaraðila tölvupóst þar sem hann spurði m.a. hvort að bankanum væri heimilt að breyta númerum á lánum. Þann 31. desember fékk hann svör frá varnaraðila þar sem fram kom að bankinn teldi sér þetta heimilt og að breytingar á númerum hafi engin áhrif á veðsetningar eða stöðu skuldabréfsins.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun móttækinni 1. febrúar 2011.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að „bankinn sýni fram á það skriflega að meðferð hans á íbúðarláni [sóknaraðila] hafi verið lögum samkvæmt“.

Kröfum sínum til stuðnings segir sóknaraðili að hann hafi síðustu mánuði beðið varnaraðila að afhenda sér einhver gögn sem sýni fram á að meðferð bankans á íbúðarláni hans sé lögleg. Það hafi bankinn ekki gert, en segi að þetta hafi verið heimilt.

Kveður sóknaraðili að á skattframtali hans hafi verið forskráðar þær upplýsingar að lán nr. Y væri uppgreitt en hann hafi þurft að handfæra nýtt lán nr. Z á skattframtalið.

Telur sóknaraðili að þetta megi ekki gera og vill að varnaraðili sýni fram á, með vísan í lög og reglur, að honum sé heimilt að gera þetta.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að málinu verði vísað frá nefndinni en til vara krefst bankinn þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Til stuðnings aðalkröfu sinni um frávísun bendir sóknaraðila á að úrskurðarnefndin fjalli um réttarágreining milli fjármálafyrirtækis og viðskiptamanns þess, sbr. 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um fjármálafyrirtæki. Í máli þessu sé ekki uppi réttarágreiningur þar sem réttur varnaraðila til greiðslu lánsins í málinu sé óumdeildur, enda snúi krafa sóknaraðila einungis að kerfislegri skráningu lánsins og tilfærslu þess í tölvukerfum.

Einnig bendir varnaraðili á að krafa sóknaraðila verði ekki metin til fjár, en í b-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefndina segi að nefndin fjalli aðeins um kröfu viðskiptamanns sem metin verður til fjár. Telur varnaraðili ljóst að krafa sóknaraðila verði ekki metin til fjár, enda hafi hún engin áhrif á skyldu hans til að greiða af íbúðarláni sínu hjá bankanum.

Þá bendir varnaraðili á að samkvæmt samþykktum fyrir úrskurðarnefndina fjalli hún ekki um mál sem eru óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þær séu ekki tækar til úrskurðar. Telur varnaraðili kröfu sóknaraðila svo óljósa og óskýra að hún sé ekki tæk til úrskurðar, enda sé ómögulegt fyrir varnaraðila að átta sig á því hver grundvöllurinn sé fyrir kröfunni eða hvert umkvörtunarefnið sé í raun. Þá komi ekki fram í kvörtuninni hvaða lög sóknaraðili telji varnaraðila hafa brotið og sé bankanum ómögulegt að skilja hvað sóknaraðili sé í raun að fara þegar hann óskar eftir því að bankinn sýni fram á að honum hafi verið heimilt að færa útreikning lánsins milli tölvukerfa. Ekki hvíli lagaleg skylda á varnaraðila til að halda utan um lán sín í tölvukerfi og því feli kerfisbreyting hjá bankanum ekki í sér að honum beri að vísa í lög eða reglur til að réttlæta þá breytingu.

Til vara krefst varnaraðili þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað. Byggir varnaraðili kröfu sína á því að sóknaraðili hafi ekki lagt fram nein efnisleg rök fyrir því af hverju varnaraðili ætti að sýna fram á það skriflega að meðferð hans á íbúðarláni sóknaraðila hafi verið lögum samkvæmt. Ekki hafi verið gefið út nýtt skuldabréf, heldur sé um að ræða sama skuldabréf og sama lán, en það hafi aðeins verið flutt milli kerfa í bankanum. Af óviðráðanlegum orsökum sé ekki hægt að stofna sömu lán undir sömu númerum í nýju kerfunum og því hafi lánið fengið nýtt númer. Skuld sóknaraðila hafi að öllu leyti verið rétt útreiknuð í kerfunum og því hafi

breytingin ekki haft í för með sér neinar afleiðingar fyrir sóknaraðila. Þá bendir varnaraðili á að umrætt lán sé eign bankans og sé bankanum því frjálst að ráðstafa því eins og öðrum eignum sínum. Feli það m.a. í sér að bankanum sé heimilt að færa lánin á milli kerfa þó að númerin breytist við það.

VI.

Niðurstaða.

Í málinu gerir sóknaraðili kröfu um að varnaraðili „sýni fram á það skriflega að meðferð hans á íbúðarláni [sóknaraðila] hafi verið lögum samkvæmt“.

Í 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um það hvaða mál heyra ekki undir nefndina. Í b-lið greinarinnar segir að nefndin fjalli ekki um kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metin til fjár. Kröfur sóknaraðila lúta ekki að fjárhæð eða endurgreiðslu umrædds íbúðarláns sem hann tók hjá varnaraðila í ágúst 2006, heldur eingöngu að því hvort að varnaraðila hafi verið heimilt að flytja lánið á milli kerfa. Niðurstaða þess máls mun ekki hafa áhrif á lánið sjálft né endurgreiðsluskyldu af því. Því verður ekki séð að sóknaraðili hafi fjárhagslega hagsmuni af því að fá úr kröfu sinni skorið. Þegar af þeirri ástæðu verður að vísa kröfu sóknaraðila frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu M er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 13. maí 2011.

Áslaug Árnadóttir

Geir Arnar Marelsson
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson
Guðlaug Brynja Ólafsdóttir

Ár 2011, föstudaginn 15. apríl, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.